

ECOS

¡Crisis! Cayó Dato.

Nuestro alcalde, ¿dimitirá o le dimitirán? Es igual.

Le quitarán días de *mando*, y, quien sabe si con ello, fracasará su último proyecto financiero, que tan escasa honra y tan provecho, según dicen, debía proporcionarle.

¡Amen!

◎ ◎

El rubicundo concejal de la traga-perras, se hizo conservador, dos días antes de la crisis, con vistas a la vara.

Suben ahora los liberales, y ¡plancha, Carlos, plancha!

Te quedas sin vara y... conservador.

Bien, hombre: que te *conserves* bueno y resignado.

◎ ◎

Celebraron los derrotados, en el Tibidabo, el banquete de la *Victoria* (P).

Sin comentarios.

Digo mal, uno va.

El que no s'aconsola és perquè no vol.

◎ ◎

Y el tal banquete de la *Victoria*, según ellos dicen, fué presidido por el alcalde Pepito Tardá y Mora; a quien gloficaron y ensalzaron con descoco y sin pudor, los que, en no lejanos tiempos, aseguraban era, el tal Pepito, peor que uno de los siete niños de Ecija, y digno tocayo de José María Portela, el... etc., etc., etc.

¡Cosi va il mondol!

◎ ◎

A un jugador empedernido:

Si a más de tal vicio, tuvieras el feo de hablar como un *canalla*, recuerda que tus salivas no alcanzan a quien sobre por tí se encuentra; y que sólo *puede sentirse* bravo, quien limpio se hallare de culpa.

Muérdete, pues, la lengua, cuando hablares de personas que sólo respeto merecete deban, y recuerda, siempre, *Julián, que ties mare.*

Intelligente pauca.

◎ ◎

Señor presidente del «Casino de Granollers»:

Señor de mí mayor consideración: ¿No sería conveniente que en sitio visible del salón café, se pusiera un *letrero* que dijera, poco más o menos: *A ladrar, a la calle?*

De tal suerte, se evitaría que los socios de esa entidad, de la que es usted digno presidente, tuvieran que violentarse oyendo el habla nada decorosa de cierto *personaje*, inmerecedor de frecuentar el aludido local.

Atienda nuestra indicación, señor, ya que, con ello, ha de ganar el «Casino de Granollers».

◎ ◎

Sesión del Ayuntamiento del jueves pasado: Empezó a discutirse el boceto de presupuestos para 1916

Los concejales de la mayoría, fué desfilando uno a uno.

El alcalde hizo lo propio, levantando la sesión en mitad de la discusión.

¿Qué es eso? ¿Comedia, cobardía o mala fe?

¡Y luego predicarán, esos, amor a nuestro pueblo!

¡Phua!

CARTA OBERTA

al director de palla d'El Vallés Nou

Apreciat Noi:

Deures de companyerisme m'obliguen a posar-te aquestes lletres.

Reb la meua felicitació.

¡Ja ho veus!... ¿Quí ens ho havia de dir, eh? Jo, director; tu, director també i d'«El Vallés Nou», succeint al gran Serra i Dachs!

Ja ho diu ben bé'l *dicho*: *Cuando menos te piensas, salta una liebre.*

En fin; Granollers ens fa justicia. Aprecia la nostra *valia*. Algún maliciós creurà que, amb aitals càrrecs, podem omplir la cartera de *cabarrussos*. ¿Què't sembla? ¿Te veu capaç?

Jo, realment, no. Perquè si bé confío que algún *pansa rossa* vindrà al meu poder, gracies tot a que no dormo gaire, ja que, *camarón que se duerme, se lo lleva la corriente*. ¿M'entens? Dàixò, a ésser ric, hi va alguna diferencia

Tú, *payo* — i això sigui dit entre nos, — t'has sapigut agafar bé, per lo que veig.

Es clar; tú t'has dit: *Quien a buen árbol se arrima, buena sombra le cobija*, i fas bé. ¿M'entens?...

Jo, per raons que'm callo i que a tú no t'importen, perquè *entre amigos, con verlos basta*; vaig fent la traveta als meus contraris... polítics; perquè has d'entendre i saber que una vegada vaig fer-me l'il lusió de catequitzar un d'aquells, i després d'haver-li fet alguns favors va dir-me que *¡buenas!*

Des d'allavors, tinc sempre present que *quien da pan a perro ajeno, pierde el pan y pierde el perro.*

Aprèn, doncs, Noi. Apreta als contraris. Segueix els meus consells. Fes allò d'*afarta'm i aiga'm moro*. Aprofita't i fes recó. No gastis la plata que are t'*habillin*, perquè barrunto temps calamitosos per a tú.

Fins avui, la vida per a tú ha sigut un xefís; no ho neguis. La rendeta no t'ha mancat.

Més, no oblidis que, *després d'un temps, en ve un altre; que no hay dicha que cien años dure; que castillos más altos se han derrumbado*, que hi va haver un somni que fou realitat: el de *les set vaques grasses* i el de *les set vaques magres*; que ja ho diu'l savi: *hartazgo, hoy, hambre mañana*; que tot-hom se cansa de mantenir *pòtuls*, i que si algún dia'l teu amo't planta en sec, l'hauràs ben *dinyada*. Perquè bé sabs tú que no se t'obriràn les portes que se't tanquin, i encara que truquis, faràn el sord; perquè *no hay peor sordo que el que no quiere oír* i no hi lià pas res tant cert com allò de que *a la casa de naide, no llame naide; porque no sabe naide como está naide*. ¿M'entens, Noi?

I prou; perquè encare que molt bé'm consta que no tot-hom que porta *ulleres*, ha nascut a *Llavaneras* que l'*historia* no diu que *Cristo haves encès mai cap misto* i que *al billar, el rei Wamba, va jugar-hi sempre amb xamba*, per molta que sia la teva, se t'acabarà algún dia, i aleshores hauràs d'abraçar-te amb la fanga i *endinyar* ditiràmics discursos a les ceves, cols i bròquils i demés *tronxos* com tú mateix.

¿M'entendes, flavió lo que voy diciendo? ¿Sí? doncs ¡pap!, *buenas y mandar!*

Joan Brunet

Director pallarófilo d'El DEMÒCRATA

NO IMPORTA

Incalificable és la conducta observada pels regidors de la majoria en la passada sessió municipal.

Després de no haver tingut en compte lo prescrit per la llei, el President de la Comissió d'Hisenda, senyor Robert, consentí passar per la vergonya de que l'avant-projecte de pressupost per a 1916, el fes el Comptador interí de la Corporació Municipal.

Passà, aquest projecte, a estudi dels regidors que integren la Comissió d'Hisenda i quan se obrà discussió sobre'l mateix, donant lloc a que uns i altres formulessin les esmenes que creïessin necessaries al treball del Comptador, senyor Robert, primer, i els senyors Puigrodón i Raich després, abandonant el saló de sessions i quedant-se a la casa de la vila, donaren una nota de grosseria amb sa actitud covarda.

Nosaltres vo volem saber les causes de l'actitud del senyor Robert i sos companys; però'ns freguem les mans de satisfacció al suposar el que passarà'l pròxim any, si ara, amb majoria, s'esveren de la manera que ho fan.

Discutirem el presupost un altre dia; vostra és la responsabilitat de l'atràs, i el públic s'enterarà de les causes per que se suprimeix la subvenció a les escoles de «L'Unió Lliberal», i no se suprimeix la consignació per al sosteniment d'un empleat conegut pel policia d'en Robert.

Hem donat moltes proves de paciència per a que are, quant el poble ens ho regoneix, una na grosseria ens capfiqui.

¡A discutir, a discutir; que Granollers vegi una vegada més que'ls *Accionistes* d'avui són els eterns mals administradors de sempre.

L'Esquella de la Torratxa

Almanac per a 1916

De venta en la Imprenta GARRELL

EL DINAR DE LA VICTORIA

El pasado domingo tuvo lugar el banquete en honor de los candidatos triunfantes de la «Coalició Lliberal Demòcrata».

En el salón platea de La Unión Liberal, lujosamente engalanado, se celebró el banquete, al que asistieron los concejales electos, afectos a la «coalició», de la mayor parte de los pueblos del distrito: de Badalona, Mollet, La Garriga, Parets, Montmeló, La Roca, San Fausto de Capcentellas, Santa Eulalia de Ronsanas, Bigas y Riells, San Felio de Codinas, Vich, Torelló, Manlleu y Tona.

Ocupaba la presidencia el ilustre caudillo de la «coalició», concejal electo de este ayuntamiento don Francisco Torras Villá acompañándole en la misma los señores Sió y Padrós Vidal por la coalición republicana de Badalona; Xitré, presidente del comité liberal de aquella ciudad; Blanch, por los liberales de Vich, alcaldes de Torelló, Manlleu y Tona; concejales electos de La Garriga, La Roca, Montmeló, y los señores Novellas, Torras (Paulino) y Montañá, de esta villa.